

## U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **P. M.**, bývajúceho v P., proti žalovanému **P. K.**, bývajúcemu v P., o **ochranu osobnosti**, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 7 C 58/2009, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 9. marca 2010 sp. zn. 17 Co 233/2009, takto

### r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

### O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom z 1. júla 2009 č.k. 7 C 58/2009-27 uložil žalovanému povinnosť zaslať žalobcovi na adresu jeho trvalého bydliska vlastnoručne podpísaný list v znení : „Vážený pán M., ospravedlňujem sa Vám za to, že som dňa 30. apríla 2007 podal písomné trestné oznámenie adresované Ministerstvu vnútra SR a Generálnej prokuratúre SR v Bratislave, v ktorom som uviedol ako odosielateľa „Občianske združenie“ s nečitateľným podpisom, v úmysle privodiť Vám trestné stíhanie, v ktorom som nepravdivo uviedol, že obchodujete so zbraňami za účelom pytliactva, podieľate sa na vyzbrojení pytliačov z H. M. dovozom zbraní z T., ktoré predávate konkrétnym osobám, J. H., Z. a J. H. z obce H. M., že prechováate nelegálne zbrane v mieste Vášho trvalého bydliska, ako aj v Hoteli J. v H. M., vo Vašich osobných motorových vozidlách, v presne neurčenom dome u svokrovcov v obci H., že obchodujete s drogami a vyhrážate sa iným osobám zastretím“ a súčasne uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy v sume 33 194 eur a náhradu trov konania v sume 3 167 eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. M. M., všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 9. marca 2010 sp. zn. 17 Co 233/2009 na odvolanie žalovaného rozsudok okresného súdu potvrdil a rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania. V odôvodnení rozsudku uviedol, že okresný súd z výsledkov vykonaného dokazovania správne ustálil, že žalovaný zneužil svoje petičné právo, ktoré má síce zaručené a chránené právnym poriadkom, ale len potiaľ, pokiaľ sa ním nezasiahne do práva inej osoby, čo sa v danom prípade stalo. Stotožnil sa so záverom súdu prvého stupňa, že neoprávnený zásah vykonaný formou zneužitia petičného práva, vzhľadom na jeho obsah, široký verejný ohlas a publicitu v značnej miere znížil dôstojnosť žalobcu v spoločnosti, že nebolo preto postačujúce zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia a teda, že žalobca má tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 13 ods. 2 O.s.p.). Z hľadiska výšky finančnej náhrady uviedol, že okresný súd vzal správne zreteľ na závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy (žalovaný obvinil žalobcu z predaja zbraní a drog, čo sú skutky, ktoré objektívne verejná mienka považuje za zvlášť závažné a odsúdenia hodné) a na okolnosti, za ktorých došlo k neoprávnenému zásahu, včítane tých, ktoré sa vzťahovali k osobe žalovaného. Posudzujúc vec z týchto aspektov, považoval výšku náhrady nemajetkovej ujmy priznanej súdom prvého stupňa, za primeranú a spravodlivú. K námietke žalovaného, podľa ktorej súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) uviedol, že v prejednávanej veci žalovaný nenavrhol na preukázanie svojich tvrdení v konaní pred okresným súdom, ale ani vo svojom odvolaní, vykonanie žiadnych dôkazov. Žalovaný neuplatnil preto tento odvolací dôvod opodstatnene. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 224 ods. 1 v spojení § 142 ods. 1 a § 151 ods. 2 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal včas dovolanie žalovaný. Navrhol rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. K prípustnosti dovolania uviedol, že v danom prípade odvolanie smerovalo voči celému výroku rozsudku prvostupňového súdu z dôvodu, že súd prvého stupňa nezistil úplne skutkový stav veci. Predseda odvolacieho senátu mal preto v zmysle § 214 O.s.p. pojednávanie nariadiť, nakoľko v danom prípade bolo potrebné zopakovať a doplniť dokazovanie. Keďže tak neurobil, zaťažil konanie vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O.s.p. Dovolanie odôvodnil tiež tým, že odvolací súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo je podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. ďalším dôvodom na podanie dovolania.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. Navrhol preto, aby dovolací súd dovolanie žalovaného odmietol a priznal mu náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená osoba (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno dovolaním napadnúť. Dospel k záveru, že dovolanie žalovaného smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom.

V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu, alebo ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom od 28. februára 2010).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné a nejde ani o prípad, v ktorom by súd prvého stupňa vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237

O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným).

Dovolací súd však nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení.

K námietke dovolateľa, podľa ktorej odvolací súd postupoval nesprávne, keď nenariadil vo veci pojednávanie, hoci bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, treba uviesť, že podľa § 214 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v znení účinnom od 15. októbra 2008 na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie. V ostatných prípadoch možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.).

Z dikcie ustanovenia § 214 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že na prejednanie odvolania, ktoré smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej musí predseda senátu nariadiť pojednávanie, okrem iného aj vtedy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie. Či v konkrétnom prípade je nevyhnutné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, je však vecou úvahy odvolacieho súdu a nie účastníkov konania. Ak odvolací súd dospeje k záveru, že súd prvého stupňa náležitým spôsobom zistil skutkový stav veci a preto nie je potrebné dokazovanie zopakovať alebo doplniť, nič mu nebráni (ak nejde o ostatné dva v zákone vymenované prípady) o odvolaní rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

V posudzovanej veci odvolací súd mal za to, že súd prvého stupňa zistil úplne skutkový stav veci a že dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam. Nepovažoval preto za potrebné súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie zopakovať alebo dokazovanie doplniť, o čom rozhodnúť je v jeho plnej kompetencii. Nemožno mu preto vyčítať, že jeho postup, keď prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania, bol v rozpore so zákonom. Napokon, dovolateľ v dovolaní ani neuviedol, konkrétne ktoré dôkazy bolo potrebné zopakovať, prípadne z akých dôvodov bolo potrebné

dokazovanie doplniť. Na preukázanie svojich tvrdení nenavrhol vykonať ani v konaní pred súdom prvého stupňa a ani v odvolacom konaní žiadne dôkazy. Žalovaný preto neopodstatnene namietal, že konanie pred odvolacím súdom trpí vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O.s.p.

Dovolací súd nezistil ani existenciu žiadneho ďalšieho dôvodu obsiahnutého v taxatívnom výpočte uvedenom pod písmenami a/ až e/ a g/ ustanovenia § 237 O.s.p. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa týchto zákonných ustanovení prípustné nie je.

Možno teda uzavrieť, že dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania žalovaného podľa § 237 O.s.p. Keďže dovolanie nie je prípustné ani podľa § 238 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadny opravný prostriedok žalovaného odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

Dovolací súd nepriznal žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania, ktoré pozostávali z odmeny jeho právneho zástupcu za vyjadrenie k dovolaniu, nakoľko ich nepovažoval, vzhľadom na neprípustnosť dovolania, za trovy potrebné na účelné bránenie práva (§ 142 ods. 1 v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.).

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

**V Bratislave 14. apríla 2011**

**JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.**  
**predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová